

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 20Csp/417/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7518205402
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lukáš Beňák
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2018:7518205402.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie sudcom JUDr. Lukášom Beňákom v spore žalobcov: 1/ P. M., A.. XX.XX.XXXX, W. X. XXX, 2/ Y. M., A.. XX.XX.XXXX, W. X. XXX, proti žalovanej: Poštová banka, a.s., IČO: 31 340 890, so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 4, zastúpeného Advokátskou kanceláriou RELEVANS s.r.o., IČO: 47 232 471, so sídlom v Bratislave, Dvořákovo nábrežie 8/A, o určenie, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov takto

rozhodol:

I. Žalobu z a m i e t a.

II. Žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% proti žalobcovi v 1/ rade a žalobkyni v 2/ rade s tým, že o výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením súdom prvej inštancie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobcovia sa žalobou doručenu tunajšiemu súdu dňa 27.08.2018 domáhali určenia, že Zmluva o úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.01.2014 uzavretá medzi stranami je bezúročná a bez poplatkov. Zároveň žiadali priznať aj náhradu trov konania.

2. Žalobu odôvodnili tým, že žalobcovia a žalovaná uzavreli dňa 30.01.2014 Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX, predmetom ktorej bolo poskytnutie spotrebiteľského úveru zo strany žalovanej v sume 10.000 € s celkovou čiastkou na zaplatenie v sume 18.625,45 € v 120 mesačných splátkach po 155 €, s termínom splatnosti do 25.01.2024. Poukázali na ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a mali za to, že zmluva neobsahuje náležitosti predvídané v tomto ustanovení a to výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, preto podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z. sa takto poskytnutý úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. V tomto smere poukázali na rozhodnutie Krajského súdu v Žiline zo dňa 25.11.2013, sp. zn. 11Co/256/2016 a rozhodnutie Krajského súdu v Trnave z 09.08.2011 sp. zn. 10CoE/313/2010.

3. Žalovaná vo vyjadrení k žalobe uviedla, že žaloba je nedôvodná a žiadala ju zamietnuť. Zmluva preukázateľne obsahuje namietanú obligatórnu náležitosť podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. a to výšku splátky, počet splátok aj termín splátok. Poukázala na jednoznačné stanovisko Najvyššieho súdu Slovenskej republiky k tejto otázke vo svojom uznesení zo dňa 22.02.2018 sp. zn. 3Cdo/146/2017 alebo v uznesení zo dňa 17.4.2018 sp. zn. 3Cdo/56/2018.

4. Súd nariadil vo veci pojednávanie dňa 03.12.2018, ktorého sa nezúčastnili žalobcovia a svoju neúčast' neospravedlnili. Dostavil sa právny zástupca žalovanej. Vychádzajúc z § 180 CSP súd vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti žalobcov. Právny zástupca žalovanej zotrval na skutočnostiach uvádzaných vo vyjadrení k žalobe. Žiadal žalobu v celom rozsahu zamietnuť a priznať mu nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %.

5. Súd vykonal dokazovanie na základe predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav:

6. Dňa 30.01.2014 žalobcovia a žalovaná uzatvorili Zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „zmluva“), na základe ktorej žalovaná ako veriteľ poskytla žalobcom ako dlžníkom úver vo výške 10.000 €, ktorý sa žalobcovia zaviazala splatiť v 120 mesačných splátkach po 155 €. Celkové náklady spotrebiteľa činili sumu 8.625,45 €, výška úrokovej sadzby 13,90%. RPMN 15,42%, priemerná RPMN 13,88%, výška mesačnej splátky 155 €, celkový počet splátok 120, dátum prvej splátky bol určený na deň 25.02.2014, dátum konečnej splatnosti úveru na deň 25.01.2024.

7. Zmluva o úvere, uzatvorená medzi stranami sporu dňa 30.01.2014, bola uzatvorená podľa 497 a nasl. Obchodného zákonníka, Občianskeho zákonníka a zákona o spotrebiteľských úveroch.

8. Podľa ust. § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

9. Podľa ust. § 52 ods. 1 až 4 Obč. zák. spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

10. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

11. Podľa ust. § 2 písm. a/ a písm. b/ zákona o spotrebiteľských úveroch spotrebiteľom je fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania a veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

12. Podľa ust. § 2 písm. d/ zákona o spotrebiteľských úveroch sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

13. Podľa ust. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:
k/ výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

14. Podľa § 11 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z. z., poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a/ zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu § 9 ods. 1,

b/ zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/,

c/ zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo,

d/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

15. Podľa § 11 ods. 4 zákona č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom od 01.01.2018 spotrebiteľ sa môže pred súdom domáhať určenia neplatnosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo určenia bezúročnosti a bezpoplatkovosti poskytnutého spotrebiteľského úveru žalobou.

16. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že v prejednávanej veci vznikol záväzok žalobcov a žalovanej zo zmluvy o úvere, uzatvorenej podľa ustanovení Obchodného zákonníka. Ak však ide o vzťah dodávateľa a spotrebiteľa, ide o vzťah spotrebiteľský, preto je potrebné posudzovať záväzkový vzťah podľa ustanovení o spotrebiteľskom práve. Na základe uzatvorenej zmluvy bol zo strany žalovanej žalobcom poskytnutý úver, ktorý žalobcovia čerpali (aj čerpajú). Súd danú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď žalovaná mala pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníkov - žalobcov vystupovali spotrebiteľia - fyzické osoby, ktoré neuzatvárali zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva bola pripravená na formulári, ktorý vopred zo strany žalovanej bol pripravený bez možnosti žalobcov meniť obsah a text uvedenej zmluvy, pričom do textu zmluvy sa dopisovali iba konkrétne údaje týkajúce sa žalobcov. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia Obč. zák. upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Súčasne zo strany žalovanej išlo aj o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

17. Žalobcovia namietali, že zmluva je bezúročná a bez poplatkov s poukazom na ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona č. 129/2010 Z. z. v spojení s ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z. z.

18. Pokiaľ ide o eurokonformný výklad ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z., v zmysle ktorého zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priraďovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia, riešením tejto otázky sa zaoberal Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018 (a následne aj 3Cdo 56/2018 zo dňa 17.4.2018) na ktoré súd poukazuje.

19. Z vyššie citovaného rozhodnutia vyplýva, že zákon 129/2010 Z. z. je úplnou transpozíciou Smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o spotrebiteľskom úvere a o zrušení Smernice Rady 87/102/EHS do slovenského právneho poriadku. Smernica ako špecifický prameň práva Európskej únie vyžaduje od členských štátov, aby dosiahli smer sledovaný smernicou prijatím transpozíčných opatrení vo svojom právnom poriadku. Členský štát musí transpozíciu smernice uskutočniť spôsobom plne zodpovedajúcim potrebám jasnosti a určitosti. Na tento účel musia byť ustanovenia smernice vykonané tak, aby bola ich záväznosť nespochybniteľná a aby sa zachovala ich konkrétnosť, presnosť a jasnosť. Nakoľko v sporoch medzi jednotlivcami je priamy účinok smernice v zásade vylúčený, vnútroštátne súdy musia skúmať, či môžu normu práva Európskej únie transponovanú určitým zákonom vykladať eurokonformne. Tento nepriamy účinok smernice nie je absolútny - eurokonformný výklad zákona nemôže nahradiť výslovné znenie zákona; v opačnom prípade by išlo o výklad contra legem. To však nič nemení na tom, že zásada konformného výkladu vyžaduje, aby sa súdy pri interpretácii vnútroštátneho práva usilovali dospieť k riešeniu, ktoré je v súlade s účelom sledovaným smernicou a zaručuje jej úplnú účinnosť (odkaz na rozsudok Európskeho súdneho dvora C-212/07, bod 110).

20. Z vyššie citovaného rozhodnutia ďalej vyplýva, že rozsudok konštatoval, že smernica bráni členským štátom, aby vo svojej vnútroštátnej právnej úprave stanovili povinnosť zahrnúť do zmluvy o úvere iné náležitosti než sú tie, ktoré vymenúva článok 10 ods. 2 smernice. Vychádzajúc zo záveru, že zákonom 129/2010 Z. z. bola transponovaná smernica 2008/48/ES v celom rozsahu, zámerom zákonodarcu teda bezpochyby nebolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. bolo v rozpore s článkom 10 ods. 2 smernice. To je skutočnosť, na ktorú musí vziať zreteľ vnútroštátny súd pri aplikácii ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. Eurokonformným výkladom ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z., ktorý je v danom prípade nielen možný, ale aj potrebný, dospel dovolací súd k záveru, že v zmluvách uzatváraných podľa zákona 129/2010 Z. z. nemožno od dodávateľov žiadať, aby v nich uvádzali presný rozpis plánovanej amortizácie dlhu, teda rozpis splátok po častiach samostatne vo väzbe na istinu, úrok a poplatky. Pokiaľ ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. uvádza pojmy „výška“ alebo „počet“ či „termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov“, je za použitia eurokonformného výkladu potrebné

dospieť k záveru, že toto ustanovenie len spresňuje, čo splátka úveru zahrňuje. Z dôvodovej správy k zákonu 129/2010 Z. z. v žiadnom prípade nevyplýva, že by zámerom zákonodarcu bolo, aby ust. § 9 ods. 2 písm. k/ tohto zákona sprísnilo požiadavku zakotvenú v smernici, teda to, aby zmluva o úvere upravovala výšku, počet a termíny splátok ako súboru, ktorý zahŕňa istinu, úroky a aj iné poplatky. Podľa presvedčenia najvyššieho súdu zohľadňujúceho aj účel zákona, ktorý je vyjadrený v dôvodovej správe, teda ust. § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. neupravuje požiadavku odlišnú od toho, ako ju vymedzuje článok 10 ods. 2 písm. h/ smernice (viď bližšie citované rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp.zn. 3 Cdo 146/2017 zo dňa 22.2.2018).

21. Podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zákona 129/2010 Z. z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a/ až k/, r/ a y/.

22. Aplikujúc závery vyššie uvedeného rozhodnutia najvyššieho súdu v prejednávanej veci a vychádzajúc z uzavretej zmluvy o úvere zo dňa 30.01.2014, v ktorej bola dohodnutá výška splátok (mesačných) úveru sumou 155 €, uvedený je počet 120 splátok a určený je aj dátum splatnosti prvej splátky dňa 25.02.2014 a dátum splatnosti poslednej splátky dňa 25.01.2024, má zmluva náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. k/ zákona 129/2010 Z. z. účinného v čase uzavretia zmluvy a z tohto dôvodu nejde o úver bezúročný a bez poplatkov v zmysle § 11 ods. 1 písm. b/ zákona 129/2010 Z. z.

23. Tieto vyššie uvedené závery v bodoch 18 až 22 už riešil aj Krajský súd v Košiciach v rozsudku zo dňa 22.05.2018, sp. zn. 6Co/295/2017 ako aj v rozsudku zo dňa 26.06.2018 sp. zn. 9Co/401/2017, na ktoré tiež súd poukazuje.

24. Vzhľadom na uvedené súd preto námietky žalobcov, že zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti podľa ust. § 9 ods. 2 písm. k/ č. 129/2010 Z. z., považoval za nedôvodné a žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietol.

25. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Podľa ust. § 263 ods. 1 CSP ak bola v konaní úspešná strana zastúpená advokátom, súd uvedie v uznesení o výške náhrady trov konania ako prijímateľa náhrady trov konania advokáta.

29. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení. Žalobcovia boli v spore neúspešní, nemajú preto nárok na náhradu trov konania. Naproti tomu žalovaná bola v spore plne úspešná, preto žalovaná má nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% proti žalobcovi v 1/ rade a žalobkyni v 2/ rade. Súd zároveň nevidel priestor pre aplikáciu ust. § 257 CSP. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia v dvoch vyhotoveniach na Okresný súd Košice - okolie.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolaie možno odôvodniť len tým, že

a/ neboli splnené procesné podmienky,

b/ súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,

c/ rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,

d/ konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,

e/ súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,

f/ súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,

g/ zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h/ rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolaie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolaie musí byť podpísané a predložené v 2 rovnopisoch.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok).